

3. eespool viidatud Euroopa Kohtu otsust tuleb tõlgendada nii, et lisaks sellele, mis on märgitud krediidi põhiosa kohta, vastatakse ka küsimusele, kas liikmesriigi õigus, mis näeb ette tarbijate õiguse nõuda, et tarbijakrediidilepingus oleks märgitud intressi ja lisatasude maksete summa, arv ja sagedus, läheb kaugemale direktiivis 2008/48 sätestatust. Kui see kohtuotsus puudutab ka intressi ja lisatasude makseid, siis kas jaotus intressi ja lisatasude maksete vahel muus vormis kui tagasimaksetabel läheb samuti kaugemale nimetatud direktiivist, eriti selle artikli 10 lõike 2 punktis j sätestatust?

⁽¹⁾ 9. novembri 2016. aasta kohtuotsus Home Credit Slovakia (EU:C:2016:842).

⁽²⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiiv 87/102/EMÜ tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 1987, L 42, lk 48; ELT eriväljaanne 15/001, lk 326).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid) 24. mail 2018 – J. jt versus C. ja H. jt

(Kohtuasi C-341/18)

(2018/C 294/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Vastustajad apellatsioonimenetluses: J. jt

Teised menetlusosalised: C. ja H. jt

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määruse (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) ⁽¹⁾, artikli 11 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kolmanda riigi kodanik, kes on Schengeni alale sisenenud näiteks rahvusvahelise lennujaama kaudu, väljub Schengeni alalt Schengeni piirieskirjade tähenduses niipea, kui ta on meremehena arvatud välispiiril asuvas sadamas paikneva laeva laevapere koosseisu, olenemata sellest, kas ja millal ta koos laevaga sellest sadamast lahkuks? Või peab selleks, et tegemist oleks väljumisega, olema esmalt kindlaks tehtud, et meremees koos asjaomase laevaga sadamast lahkuks, ning kui see on nii, siis kas laeva lahkumiseks sadamast kehtib teatav tähtaeg ning millal tuleb väljumistempel sellisel juhul lüüa? Või loetakse Schengeni alalt „väljumiseks“ mõnda teist ajahetke, mille suhtes võivad kehtida teistsugused tingimused?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 77, 23.3.2016, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Gent (Belgia) 25. mail 2018 – ISS Facility Services NV versus Sonia Govaerts, Euroclean NV

(Kohtuasi C-344/18)

(2018/C 294/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Gent

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: ISS Facility Services NV

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 3 lõike 1 sätteid tuleb tõlgendada nii, et ettevõtte eri osade üheaegsel üleminekul direktiivi artikli 1 lõike 1 tähenduses, mille puhul on omandajad erinevad, lähevad õigused ja kohustused, mis tulenevad igas ülemineku objektiks olevas ettevõtte osas töötanud töötaja üleminekuajast kehtivast töölepingust, üle igale omandajale, kuid seda siiski proportsionaalselt nimetatud töötaja töö mahuga asjaomase omandaja poolt omandatud ettevõtte osas,

või nii, et nimetatud õigused ja kohustused lähevad tervikuna üle ettevõtte selle osa omandajale, kus nimetatud töötaja põhiliselt töötas,

või nii, et juhul kui direktiivi sätteid ei saa tõlgendada kummalgi eespool esitatud viisil, ei lähe nimetatud töötaja töölepingust tulenevad õigused ja kohustused üle mitte ühelegi omandajale, kusjuures see on nii ka juhul, kui töötaja töömahtu ülemineku objektiks olevates ettevõtte osades ei ole võimalik eraldi kindaks määrata?

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 29. mail 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice versus Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Kohtuasi C-348/18)

(2018/C 294/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Vastustaja: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse määruse nr 3950/92⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 1 tuleb – võttes ka arvesse Euroopa Kohtu põhistust 5. mai 2011. aasta kohtuotsuses liidetud kohtuasjades C-230/09 ja C-231/09, kus käsitleti määruse nr 1798/2003/EÜ⁽²⁾ artikli 10 lõiget 3 – tõlgendada nii, et liikmesriigi tarnekvoodi kasutamata osa võib ümber jaotada objektiivsete prioriteetsuskriteeriumide alusel, mille kehtestavad liikmeriigid, või tuleb seda tõlgendada nii, et selles tasandusetaotluses tuleb eranditult lähtuda proportsionaalsuse kriteeriumist?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrus (EÜ) nr 3950/92, millega kehtestatakse täiendav tasu piima- ja piimatootesektoris (EÜT L 405, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1788/2003, millega kehtestatakse tasu piima- ja piimatootesektoris (ELT L 270, lk 123, ELT eriväljaanne 03/40, lk 391).